

TRA NEOCLASSICISMO E ROMANTICISMO

Tra la fine del Settecento e gli inizi dell'Ottocento, l'Europa viene scossa da grandi avvenimenti politici: la Rivoluzione francese, nel 1789, che afferma i principi di uguaglianza e libertà; l'Impero di Napoleone, nel 1804, che tenta di portare l'Europa sotto il dominio della Francia; il Congresso di Vienna, nel 1815, con cui si torna alla situazione precedente.

In campo artistico si affermano due nuovi movimenti: il Neoclassicismo e il Romanticismo.

Il Neoclassicismo

Il Neoclassicismo (neo significa "nuovo") vuole: un ritorno all'arte classica degli antichi; un'arte basata sul rigore della ragione.

Tra i più grandi artisti neoclassici ci sono lo scultore italiano Antonio Canova e il pittore francese Jacques-Louis David, che celebra prima la Rivoluzione francese e poi Napoleone.

Il Romanticismo

Il Romanticismo vuole invece un'arte basata su sentimenti ed emozioni;

legata alle tradizioni delle varie nazioni, cioè alla patria; affascinata dai fenomeni della natura; ispirata anche a fatti di storia e di cronaca.

Tra gli artisti romantici segnaliamo in Spagna il pittore Francisco Goya.

Nel suo quadro più famoso, *Le fucilazioni del 3 maggio 1808*, ricorda il dramma che vive il suo popolo quando la Spagna viene invasa dalle truppe napoleoniche.

In Inghilterra Joseph William Turner rappresenta i fenomeni naturali, in particolare quelli legati al mare.

Nel quadro *Vapore al largo di Harbour's Mouth durante una tempesta di neve* cerca di esprimere le sensazioni che si possono provare in mezzo a un mare in tempesta. Il mare affascina anche il più grande pittore romantico tedesco, Caspar David Friedrich, che, nell'opera *Il naufragio della speranza*, descrive un fatto realmente accaduto.

I maggiori esponenti del Romanticismo francese sono Théodore Géricault ed Eugène Delacroix

BETWEEN NEOCLASSICISM AND ROMANTICISM

Between the late 18th century and the early 19th, Europe is shaken by major political events:

the French Revolution, in 1789, which affirms the principles of equality and liberty; the Empire of Napoleon, in 1804, who attempts to bring Europe under the dominion of France; the Congress of Vienna, in 1815, with which there is a return to the previous situation.

In the artistic field two new movements gain prominence: Neoclassicism and Romanticism.

Neoclassicism

Neoclassicism ("neo" means "new") promotes: a return to the Classical art of the Ancients; an art based on the rigour of reason.

Among the greatest Neoclassical artists are the Italian sculptor Antonio Canova and the French painter Jacques-Louis David, who celebrates first the French Revolution and then Napoleon.

Romanticism

Romanticism instead promotes an art: based on feelings and emotions; connected to the traditions of the various countries, which is to say to one's homeland; fascinated with natural phenomena; inspired by historical and real-life events.

Among other Romantic artists we will mention the painter Francisco Goya in Spain. In his most famous painting, *The Third of May 1808*, he commemorates the dramatic moment experienced by his people when Spain was invaded by the Napoleonic troops.

In England Joseph William Turner depicts natural phenomena, particularly ones connected to the sea. In the painting *Snow Storm: Steam-Boat off a Harbour's Mouth* he tries to express the feelings that one might feel during a storm at sea. The sea also fascinates the greatest German Romantic painter, Caspar David Friedrich, who in *The Sea of Ice* illustrates an event that really took place.

The main representatives of French Romanticism are Théodore Géricault and Eugène Delacroix.

AUDIO

ENTRE NÉOCLASSICISME ET ROMANTISME

Entre la fin du 18e et le début du 19e siècle, l'Europe est secouée par des événements politiques majeurs : la Révolution française, en 1789, qui affirme les principes d'égalité et de liberté; l'Empire de Napoléon, en 1804, qui essaie de placer l'Europe sous la domination française; le Congrès de Vienne, en 1815, qui marque le retour à la situation antérieure.

Deux nouveaux mouvements émergent dans le domaine artistique : le Néoclassicisme et le Romantisme.

Le Néoclassicisme

Le néoclassicisme (néo signifie «nouveau») veut: un retour à l'art classique des anciens, un art fondé sur la rigueur de la raison.

Parmi les plus grands artistes néoclassiques figurent le sculpteur italien Antonio Canova et le peintre français Jacques-Louis David, qui célèbre d'abord la Révolution française, puis Napoléon.

Le Romantisme

Le romantisme, quant à lui, veut un art basé sur les sentiments et les émotions; lié aux traditions des différentes nations, c'est-à-dire à la patrie; fasciné par les phénomènes de la nature; également inspiré par les faits de l'histoire et de l'actualité.

Parmi les artistes romantiques, on peut citer, en Espagne, le peintre Francisco Goya.

Dans son tableau le plus célèbre, *Les fusillades du 3 mai 1808*, il évoque le drame vécu par son peuple lorsque l'Espagne est envahie par les troupes de Napoléon.

En Angleterre, Joseph William Turner peint les phénomènes naturels, notamment ceux liés à la mer.

Dans le tableau *Tempête de neige en mer*, il essaie d'exprimer les sentiments que l'on peut ressentir au milieu d'une mer déchaînée.

La mer fascine également le plus grand peintre romantique allemand, Caspar David Friedrich, qui, dans son œuvre *Le naufrage de l'espoir*, décrit un événement qui s'est réellement produit.

Les plus célèbres représentants du Romantisme français sont Théodore Géricault et Eugène Delacroix.

ENTRE NEOCLASICISMO Y ROMANTICISMO

Entre finales del siglo XVIII y comienzos del XIX, Europa es sacudida por grandes acontecimientos políticos: la Revolución francesa, en 1789, que sostiene los principios de igualdad y libertad; el Imperio de Napoleón, en 1804, que intenta poner a Europa bajo el dominio de Francia; el Congreso de Viena, en 1815, con el que se vuelve a la situación precedente. En campo artístico se consolidan dos nuevos movimientos: el Neoclasicismo y el Romanticismo.

El Neoclasicismo

El Neoclasicismo (neo significa "nuevo") desea: un regreso al arte clásico de los antiguos; un arte basado en el rigor de la razón. Entre los más grandes artistas neoclásicos están el escultor italiano Antonio Canova y el pintor francés Jacques-Louis David, que celebra antes a la Revolución francesa y luego a Napoleón.

El Romanticismo

El Romanticismo desea en cambio un arte basado en sentimientos y emociones; vinculado a las tradiciones de las diferentes naciones, es decir a la patria; fascinado por los fenómenos de la naturaleza; inspirado también en hechos de la historia y de la actualidad.

Entre los artistas románticos se destaca en España el pintor Francisco Goya. En su cuadro más famoso, *Los fusilamientos del 3 de Mayo 1808*, Goya recuerda el drama que vive su pueblo cuando España es invadida por las tropas napoleónicas.

En Inglaterra Joseph William Turner representa a los fenómenos naturales, especialmente aquellos relacionados con el mar. En el cuadro *Tormenta de nieve - Barco de vapor en la boca de un puerto* quiere expresar las sensaciones que se pueden probar en el medio de un mar tormentoso.

El mar fascina también al más grande pintor romántico alemán, Caspar David Friedrich, que en su obra *El naufragio del Esperanza*, describe un hecho realmente ocurrido.

Los mayores exponentes del Romanticismo francés son Théodore Géricault y Eugène Delacroix.

ÎNTRE NEOCLASICISM ȘI ROMANTICISM

Între sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea, Europa a fost zguduită de mari evenimente politice: Revoluția Franceză, în 1789, care afirmă principii de egalitate și libertate; Imperiul lui Napoleon, în 1804, care încearcă să aducă Europa sub stăpânirea Franței; Congresul de la Viena, în 1815, cu care revenim la situația anterioară.

În domeniul artistic se afirmă două mișcări noi: Neoclasicismul și Romanticismul.

Neoclasicismul

Neoclasicismul (neo înseamnă „nou”) dorește: o întoarcere la arta clasică a antichității; o artă bazată pe rigoarea rațiunii. Printre cei mai mari artiști neoclasiциci se numără sculptorul italian Antonio Canova și pictorul francez Jacques-Louis David, care celebrează mai întâi Revoluția Franceză și apoi Napoleon.

Romanticismul

Romanticismul, pune accentul pe o artă bazată pe sentimente și emoții; legată de tradițiile diferitelor națiuni, adică de patrie; fascinată de fenomenele naturii, inspirată de asemenea din evenimente istorice și cronică.

Dintre artiștii romantici remarcăm în Spania pe pictorul Francisco Goya.

În cel mai faimos tablou al său, *Împușcăturile din 3 mai 1808*, el își amintește de drama pe care a trăit-o poporul său când Spania este invadată de trupele napoleoniene. În Anglia, Joseph William Turner reprezintă fenomenele naturale, în special cele legate de mare.

În tabloul *Vapor în largul coastei Harbor's Mouth în timpul unei furtuni de zăpadă*, încearcă să exprime senzațiile care pot fi trăite în mijlocul unei mări furtunoase.

Marea fascinează de asemenea și pe cel mai mare pictor romantic german, Caspar David Friedrich, care, în opera sa *Naufragiul speranței*, descrie un eveniment real.

Cei mai mari reprezentanți ai romantismului francez sunt Théodore Géricault și Eugène Delacroix.

الوحدة ٩ بين النيوكلاسية والرومانسية

بين نهاية القرن الثامن عشر وبداية القرن التاسع عشر، إهتزت أوروبا بأحداث سياسية كبيرة:

الثورة الفرنسية، عام ١٧٨٩ التي أكدت مبادئ المساواة والحرية؛
إمبراطورية نابليون، في عام ١٨٠٤ التي حاولت إخضاع أوروبا لحكم فرنسا؛
مؤتمر فيينا، عام ١٨١٥ الذي تتم العودة بسببه إلى الوضع السابق.
في المجال الفني تم تأكيد حركتين جديدتين: الكلاسيكية الجديدة والرومانسية.

النيوكلاسية

النيوكلاسيكية (نيو تعني «جديد») تريد: العودة إلى الفن الكلاسيكي للقدماء؛
فن يقوم على صرامة العقل.

من بين أكبر الفنانين الكلاسيكيين الجدد النحات الإيطالي أنطونيو كانوفا والرسام الفرنسي جاك لويس ديفيد، الذي احتفل أولاً بالثورة الفرنسية ثم بنابليون.

الرومانسية

الرومانسية من ناحية أخرى، تريد فن قائم على المشاعر والعواطف؛
مرتبط بتقاليد الأمم المختلفة، أي بالوطن؛

مفتون بظواهر الطبيعة. مستوحاة أيضاً من حقائق التاريخ والأخبار.
من بين الفنانين الرومانسيين نشير إلى الرسام فرانسيسكو جويا في إسبانيا.
في أشهر لوحاته، الإعدام رمياً بالرصاص في ٣ مايو ١٨٠٨، يذكر بالدراما التي عاشها شعبه عندما غزت قوات نابليون إسبانيا.

في إنجلترا يمثل جوزيف ويليام تورنر الظواهر الطبيعية، ولا سيما تلك المتعلقة بالبحر.

في اللوحة العاصفة الثلجية لـ ويليام تورنر أثناء عاصفة ثلجية، يحاول التعبير عن الأحاسيس التي يمكن تجربتها في وسط بحر عاصف.

البحر يسحر أيضاً أعظم رسام رومانسي ألماني، كاسبار ديفيد فريدريش، الذي يصف في عمله حطام سفينة الأمل حدثاً حقيقياً.

أعظم دعاة الرومانسية الفرنسية هم تيودور جيريكو وأوجين ديلاكروا.

在新古典主义和浪漫主义之间

在十八世纪末至十九世纪初, 欧洲因重大政治事件而受到冲击:

1789年的法国大革命, 确立了平等和自由的原则;
1804年, 拿破仑帝国试图将欧洲置于法国的统治之下;
1815年的维也纳会议, 欧洲回到了以前的状况。

在艺术领域, 两种新的思潮在流行: 新古典主义和浪漫主义。

新古典主义

新古典主义(neo意为“新”)想要回归古人的古典艺术;
一种基于严谨理性的艺术。

最伟大的新古典主义艺术家包括意大利雕刻家安东尼奥·卡诺瓦和法国画家雅克·路易斯·大卫, 后者先颂扬了法国大革命, 然后又颂扬了拿破仑。

浪漫主义

另一方面, 浪漫主义想要一种基于感觉和情感的艺术;
与各个民族的传统, 即与祖国有关;

被自然现象所吸引; 也受到历史和新闻事件的启发。

在西班牙, 说到浪漫主义艺术家, 必须提及画家弗朗西斯科·戈雅。

在他最著名的画作《1808年5月3日的枪杀》中, 让人记起在拿破仑军队入侵西班牙时, 人民所经受的苦难。

在英国, 约瑟夫·威廉·特纳描绘自然现象, 尤其是与海有关的自然现象。

其画作《暴风雪, 在港口风头浪尖的蒸汽船》, 试图表达人们处在暴风雪的海中可以感受到的感觉。

大海也让德国最伟大的浪漫主义画家卡斯帕·大卫·弗里德里希着迷。在作品《希望破灭》中, 他描述了一个真实的事件。法国浪漫主义主要的代表人物是泰奥多尔·席里柯和欧仁·德拉克洛瓦。

МІЖ НЕОКЛАСИЦИЗМОМ І РОМАНТИЗМОМ

Між кінцем вісімнадцятого і початком дев'ятнадцятого століття Європа була сколихнута великими політичними подіями: Французька революція 1789 р., яка запроваджує принципи рівності та свободи; Імперія Наполеона в 1804 р. намагається підкорити Європу і встановити панування Франції; Віденський конгрес 1815 р., з яким повертається попередня ситуація.

У мистецькій сфері затверджуються дві нові течії: Неокласицизм і Романтизм.

Неокласицизм

Неокласицизм (нео означає «новий») має на меті: повернення до класичного мистецтва старо давніх часів; мистецтво, базоване на розумових факторах.

Серед найбільших митців неокласицизму – італійський скульптор Антоніо Канова та французький художник Жак-Луї Давид, який прославляє спочатку Французьку революцію, а потім Наполеона.

Романтизм

Романтизм, з іншого боку, хоче мистецтва, базованого на почуттях і емоціях; пов'язаного з традиціями різних народів, тобто з батьківщиною; захоплюються явищами природи; також натхненні історичними та поточними подіями.

Серед митців-романтиків ми відзначимо іспанського художника Франсиско Гойю.

У його найвідомішій картині «Розстріли 3 травня 1808» він згадує драму, яку пережив його народ, коли в Іспанію вторгнулось наполеонівське військо.

В Англії Джозеф Вільям Тернер зображає природні явища, в особливий спосіб пов'язані з морем.

У картині «*Пар з гирла гори Харборс під час снігової бурі*» він намагається передати відчуття та емоції, які можна випробовувати посеред штормового моря.

Море зачаровує і найбільшого німецького художника-романтика Каспара Давида Фрідріха, який у своєму творі «*Розбита надія*» описує реальну подію.

Найбільшими представниками французького романтизму є Теодор Жеріко та Еужен Делакруа.

